د مرثيو کِتاب

پېژندګلو

د مرثيو په کِتاب کښې مونږ تباه کوونکی نتيجې وينو. کله چې بابليانو يروشلم قبضه کړو نو د هغه وخت د پرېشانئ په حقله حضرت يرمياه پېغمبر مونږ ته په خپلو سترګو کتلې قيصه په دې کِتاب کښې بيانوی. دا کِتاب مونږ له خبردارے راکوی کۀ يو کس ګناه وکړی او کۀ يو قوم نو د هغې نتيجې به داسې وی. د يروشلم خلقو بُت پرستی شروع کړه او د خُدائ پاک سره يې نزدې تعلق ختم کړو او د خپل ژوند لارې يې جدا کړې. خو بيا هم مونږ اُميد صرف او صرف د خُدائ پاک نه ساتلے شُو. د مرثيو دا کِتاب د پينځو مرثيو نه جوړ شوے دے او په دې کښې په هره يوه مرثيه کښې د يروشلم د راپرېوتلو په حقله غم څرګند شوے دے. لکه څنګه چې په جنازه کښې وعظ کيږی دغسې په دې مرثيو کښې د يو قوم د تاوان غم بيان شوے دے. د دې کِتاب مقصد دا دے چې د خُدائ پاک نه اُميد ولرو د چا رحم چې هر سحر نوے او تازه کيږی او د چا وفاداری چې عظيمه ده هغه خلقو دپاره هم څوک چې پخپله بېوفا دی. د حفظ کولو دپاره ۳:۲۳ آيت ”د هغۀ رحم هر سحر نوے او تازه کيږی او د هغۀ وفاداری بېشانه لويه ده.“

۱ ۱ افسوس، افسوس، هغه ښاريه څنګه يوائې پاتې شوه، چې په يو وخت کښې
هغه د خلقو نه ډکه وه. هغه څنګه لکه د يوې کونډې په شان شوه، هغه چې په يو وخت
کښې په قومونو کښې ډېره لويه وه. د نورو ښارونو په نسبت هغه لکه د شهزادګئ وه خو
اوس هغه غريبه غلامه شوه. ۲ هغه ټوله شپه په سلګو او ژړا تېروی، او په مخ يې د
اوښکو سېلابونه بهيږی. په ټولو عاشقانو کښې يې يو هم پاتې نۀ وو، چې ورله تسلی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ورکړی. د هغې ټولو دوستانو د هغې سره بېوفائی کړې ده، او د هغې دشمنان جوړ
شوی دی. ۳ یهوداه جلاوطن کړے شو، د ډېرو سختو مشقتونو سره هغه د نورو
مُلکونو په مینځ کښې اوسیږی، او د اوسېدو دپاره هغه د آرام ځائ نۀ لری. د هغۀ
دشمنانو هغه راګېر کړو، او هغۀ ته د تښتېدو موقع نۀ وه. ۴ صیون ته د تلو لارې
خالی دی او ماتم کوی، څوک هم ورته اوس د اخترونو دپاره نۀ راځی. د ښار دروازې
ټولې خاموشه شوې دی، او د دې اِمامان اسویلی کوی. د هغې پېغلې غمژنې دی، او د
هغې تکلیفونه تراخۀ دی. ۵ د هغې دشمنان په هغې اختیارمن شول، او د هغې دشمنان
آرام او پُرسکونه ژوند تېروی. مالِک خُدائ داسې ځکه وکړل، چې سرکشی یې ډېره وه. د
هغې ماشومان ونیولے شول، او لرې مُلک ته جلاوطن کړے شول. ۶ د لور صیون
ټوله لوئی ختمه شوه، او د هغې نه ټول شان او شوکت لاړو. شهزادګان یې لکه د هغه
هوسو په شان شول، چې د څرن ځائ موندلے نۀ شی. هغوئ خو دومره کمزوری شوی
وُو، چې د ښکاری نه تښتېدلے نۀ شول. ۷ یروشلم ښاریې ته هغه وخت یاد دے په
کومو ورځو کښې چې زورېدلې او سرګردانه وه، ټول قیمتی څیزونه ورته یاد وُو کوم
چې پخوا هغې سره وُو. کله چې هغه د دشمن لاسونو کښې پرېوته، او داسې هیڅ څوک
نۀ وُو چې د هغې مدد وکړی، دشمن د هغې د شکست تماشه کوله او د هغې په
راغورزېدلو خوشحاله شو. ۸ یروشلم ښاریې سخته ګناه وکړله او د هغې په وجه پلیته
شوه. هر چا چې د هغې عزت کولو اوس ورته سپک ګوری ځکه چې دوئ هغه بربنډه او
عاجزه ولیده. هغه په خپله په زوره زبیرګی کوی او د شرم نه خپل مخ په لاسونو پټوی.
۹ د هغې په لمن د ناپاکئ داغونه لګېدلی وُو، هغې د خپل اَنجام څۀ سوچ نۀ کولو، د
هغې راغورزېدل وحشتناکه وو، څوک داسې نۀ وو چې هغې له تسلی ورکړی. "مالِکه
خُدایه، زما دې تکلیفونو ته وګوره، ځکه چې دشمن په ما غالب شوے دے." ۱۰
دشمن خپل لاسونه وراوږدۀ کړل او د هغې ټول قیمتی څیزونه یې لوټ کړل. هغې په
خپله ولیدل چې غیر قومونه د هغې مقدس ځائ ته داخل شول، اګر چې تا دغه خلق
خپل جماعت ته د داخلېدو نه منع کړی وُو. ۱۱ ټولو خلقو یې د روټئ په تلاش کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

آهونه کول. د خوراک دپاره يې خپل قيمتى څيزونه خرڅ کړل چې پرې خپل ځانونه
ژوندى وساتى. "اے مالِکه خُدايه، ما ته وګوره زۀ څومره سپکه کړے شوې يم. ۱۲
ولې ستاسو دپاره دا هيڅ هم نۀ دى، تاسو ټول څوک چې په لاره تېرېږئ؟ راشئ او
وګورئ کۀ چرې زما په شان غم او درد بل چرته وى، کوم چې مالِک خُدائ نازل کړو په
هغه ورځ چې هغه په قهر وو. ۱۳ هغۀ بره د آسمان نه اور راولېږلو او هغه زما هډوکو ته
ورکوز شو. هغۀ زما پښو ته جال وغوړولو او زۀ يې د تلو نه منع کړم. هغۀ زۀ ګنګس
کړې پرېښودم او ټوله ورځ بيماره وم. ۱۴ زما سرکشى يو جغ پورې تړلے شوې وه او
د هغۀ لاسونو دا تړلى وُو. هغه زما په غاړه بار شو او زما زور يې ختم کړو. مالِک زۀ
هغوئ ته حواله کړمه د چا چې زۀ مقابله نۀ شم کولے. ۱۵ مالِک زما ټول فوجيان رد
کړل کوم چې ما سره وُو. هغۀ زما خلاف د لښکر اعلان وکړو چې زما ځوانان غوبل
کړى. مالِک د يهوداه نيازبين ښار لکه د انګور په شان په لنګرئ کښې نچوړ کړو. ۱۶
نو په دې کارونو زۀ ژړېږم او سترګو نه مې اوښکې بهيږى. نزدې څوک هم نشته چې ما
له تسلى راکړى او يا ما له حوصله راکړى. زما ماشومان غمژن شوى دى ځکه دشمن
په ما غالب دے." ۱۷ صيون خپل لاسونه د مدد دپاره غزوى، خو هيڅ څوک نشته چې
تسلى ورکړى. مالِک خُدائ د يعقوب خلاف حکم وکړو چې د هغۀ ګاونډيان به د هغۀ
دشمنان شى. د يروشلم نه د هغوئ په مينځ کښې پليته کپړه جوړه شوې ده. ۱۸ "مالِک
خُدائ په حقه دے ځکه ما د هغۀ د حکم نه سرکشى کړې ده. خو اے ټولو خلقو ما ته
غوږ شئ، زما غمونو او دردونو ته وګورئ، زما پېغلې ښځې او ځوانان سړى د جلاوطنۍ
دپاره بوتلے شوى دى. ۱۹ ما خپلو عاشقانو ته آواز وکړو خو هغوئ ما له دوکه راکړه.
کله چې اِمامانو او مشرانو د خپلو ځانونو ژوندى ساتلو دپاره خوراک لټولو نو هغوئ په
ښاريه کښې مړۀ شول. ۲۰ وګوره، اے مالِکه خُدايه زۀ څومره زوريدلې يم او زما روح
خفه دے او زړۀ مې ناسازه دے ځکه چې زۀ ډېره سرکشه وم. بهر په کوڅو کښې تُورې
د بچو نه خلاصه کړم او په کور کښې دننه هم مرګ راپسې دے. ۲۱ هغوئ واورېدل
چې ما څنګه زيرګى کول خو داسې څوک نشته چې ما له تسلى راکړى. زما ټولو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دشمنانو زما د تکليفونو په حقله واورېدل او هغوئ خوشحاله شول چې دا تا په ما
راوستی دی. هغه ورځ پرې راوله د کومې چې تا اعلان کړے دے نو هغوئ به هم زما په
شان شی. ۲۲ د هغوئ ټول بدکارونه دې تا ته ښکاره شی. هغوئ له هغسې سزا ورکړه
لکه څنګه چې تا ما له زما د ټولې سرکشۍ په وجه راکړې ده. زما کړاونه او زيرګی
زيات دی او زما زړهٔ بےقراره شوے دے.“

۲ ۱ افسوس، مالِک په خپل قهر د لور صيون نيازبين ښار د شرم سره مخ کړو،
هغهٔ د اِسرائيل شان و شوکت د آسمان نه زمکې ته راوغورزولو. هغهٔ په خپل کور باندې
هيڅ رحم ونهٔ کړو کله چې هغه په قهر او غضب کښې وو. ۲ مالِک په بې‌رحمۍ سره د
يعقوب د اوسېدو ټول ځايونه تباه کړل. او په خپل قهر کښې هغهٔ د لور يهوداه د ښار
مضبوطې قلعه ګانې راوغورزولې. په بې‌عزتۍ سره هغهٔ زمکې ته بادشاهی او د دې
بادشاهان راوغورزول. ۳ هغهٔ په خپل قهر و غضب کښې د اِسرائيلو ټول طاقت ختم
کړو. کله چې دشمن حمله وکړه نو مالِک خپل ښے لاس د هغوئ مدد نه وروستو کړو.
هغه په اِسرائيل کښې لکه د اور لمبه شو او ګېرچاپېره هر يو شے يې وسوزولو. ۴ هغهٔ
لکه د دشمن په شان خپله لينده راښکله او هغهٔ خپل ښے لاس لکه د دشمن ګزار ته تيار
کړو. هغهٔ هغه ټول ووژل څوک چې په موږ ګران وُو، هغهٔ خپل غضب لکه د اور په
شان د لور صيون په نيازبينې خېمې راووروله. ۵ مالِک د هغوئ د دشمن په شان
شو، هغهٔ اِسرائيل تباه کړو، هغهٔ د هغهٔ ټول محلونه تباه کړل، د هغهٔ مضبوطې قلعه ګانې
يې تباه کړې. هغهٔ د لور يهوداه ښار په ماتمونو او مرثيو کښې اضافه وکړه. ۶ هغهٔ
خپل کور داسې په آسانه راوغورزولو لکه تهٔ به وائې چې په باغ کښې يې جونګړه
راوغورزوله، او د عبادت مقدس ځائ يې تباه کړو. مالِک خُدائ په صيون مقدس
اخترونه او د سبت د ورځو يادونه هېر کړل. په خپل سخت قهر او غضب کښې يې
بادشاه او اِمام دواړه رد کړل. ۷ مالِک خپله قربان‌ګاه سپکه کړه، او خپل مقدس
مقام يې پرېښودلو. هغهٔ د دشمن لاسونو ته د خپل محلونو ديوالونه حواله کړل. دشمن د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مالِک خُدائ په کور کښې چغې کړې لکه څنګه چې د اختر په ورځ خلق کوی. ۸
مالِک خُدائ دا فېصله وکړه چې د صيون ښار دېوالونه وران کړی. هغۀ د ورانولو دپاره
د ناپ تول ګز راوغزولو او خپل لاس يې د هغۀ د تباهئ نه منع نۀ کړو. د هغۀ دېوالونه او
د هغۀ مورچې يې په ماتم آخته کړې او دواړه په يو ځائ تباه شول. ۹ د يروشلم
دروازې په زمکه کښې ډوبې شوې دی، او د هغې اړمونه او تالې يې تباه کړې دی. د هغې
بادشاه او شهزادګان نورو قومونو ته جلاوطن کړے شوی دی. نور د مالِک خُدائ نه
شريعت نۀ ملاوېږی او نۀ نورې وحی د هغۀ پېغمبرانو ته د مالِک خُدائ نه راځی. ۱۰ د
صيون مشران په زمکه په خاموشئ سره ناست دی. هغوئ په خپلو سرونو خاورې
اچولې دی او د ټاټ جامې يې اغوستې دی. د يروشلم پېغلو جينکو خپل سرونه د شرم نه
زمکې ته ټيټ کړی دی. ۱۱ زما سترګې د خفګان نه په ژړا سترې شوې دی. زما زړۀ د
غم نه نا آرامه دے. زما زړۀ د خفګان نه چاؤدلے دے، په دې وجه چې زما خلق تباه
شوی دی ځکه چې د پيو او واړۀ ماشومان بېهوشه دی او د ښار په سړکونو دپاسه
مړاوی کېږی. ۱۲ هغوئ خپلو ميندو ته ژاړی چې، "خوراک او څښاک چرته دے؟"
هغوئ لکه د زخميانو په شان بېحاله دی، د ښار په کوڅو کښې بېحاله دی او هغوئ د
ژوند نه لاس ووينځلو د مور په غېږ کښې د هغوئ ژوند ختم شو. ۱۳ زۀ ستا په حقله
څۀ ووايم، او د چا سره دې برابره کړمه؟ اے يروشلم لورې، تا د څۀ سره مقايسه کړمه
چې تا ته تسلی درکړمه؟ اے صيون پېغلې لورې، د سمندر د ژوروالی په اندازه ستا
تباهی ده، څوک به تا ته شفا درکړی؟ ۱۴ ستا پېغمبرانو ستا دپاره بېمطلبه او دوکه
مارې روياګانې وليدلې. هغوئ ستاسو ګناهونه ښکاره نۀ کړل چې تاسو د جلاوطنئ نه
بچ کړی. خو تاسو ته يې د دروغو او بېلارې کوونکی پېغامونه واورول. ۱۵ هغوئ ټول
څوک چې په دې لاره تېرېږی هغوئ تا پورې ملنډې وهی. هغوئ د مسخرو نه خپل
سرونه خوځوی او د لور يروشلم ښار پورې خندا کوی. "آيا دا هغه ښار نۀ وو کوم به
چې يادېدو، او په خپل ښائست کښې بېعيبه وو، او د ټولې دُنيا د خوشحالئ سبب وو؟"
۱۶ ستا ټول دشمنان تا پورې خندا کوی، او ستا خلاف يې خپلې خولې کولاو کړې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دی، هغوئ نبغ نبغ ګوری او خپل غاښونه چیچی، او هغوئ چغې وهی چې، ”مونږ هغه
لواړه تېره کړه. مونږ د دې ورځ انتظار کولو او آخر مو ولیدله.“ ۱۷ نو مالِک خُدائ
خپل مقصد پوره کړو، هغهٔ د خپل مقصد خبردارے ورکړو، چې د ډېر پخوا نه يې
خبردارے ورکړے وو، هغهٔ په بې‌رحمئ سره هر څهٔ تباه کړل. هغهٔ ستا دشمنان په تا
خوشحاله کړل او هغهٔ ستا د دشمنانو زور په تا اوچت کړے دے. ۱۸ مالِک ته په زوره
چغې ووهه، اے د نیازبین صیون لور دېوالونو، د اوښکو نِهرونه دې لکه د سېلاب په
شان وبهيږی، په شپه او ورځ کښې دې وبهيږی. خپل ځان ته آرام مهٔ ورکوه او په
سترګو دې ژړا مهٔ بندوه. ۱۹ ”راپاځه، او په شپه کښې ژړا وکړه، په هره شپېه کښې د
مالِک په حضور کښې د خپل زړهٔ حال راښکند کړه. او خپل لاسونه هغهٔ ته پورته کړه د
خپلو ماشومانو د ژوند دپاره څوک چې د کوڅو په هر ګوټ کښې د لوږی نه مړهٔ
کيږی.“ ۲۰ وګوره، اے مالِکه خُدایه، او غور وکړه. تا داسې د چا سره کړی دی؟ ولې
میندې دې خپل ماشومان خوری چې هغوئ زيږولی دی؟ ولې اِمامان او پېغمبران دې د
مالِک په مقدس کور کښې قتل کړے شی؟ ۲۱ زاړهٔ او زلمی په کوڅو کښې پراتهٔ دی،
په زمکه په کوڅو کښې زما ځوانې ښځې او ځوانان سړی په تُوره راغورزولے شوی
دی. د خپل قهر په ورځو کښې تا هغوئ مړهٔ کړل او په بې‌رحمئ سره مو حلال کړل. ۲۲
تا د هرې خوا نه زما دشمنانو له دعوت ورکړو لکه چې د اختر د ورځ دپاره دې
راغوښتی وی. او د مالِک خُدائ د قهر په ورځو کښې نه څوک تښتېدلے شُو او نه څوک
بچ کېدلے شُو. هغوئ څوک چې ما زيږولی وُو او په ما ګران وُو زما دشمن هغه تباه
کړل.

۳

۱ زهٔ هغه کس يم چا چې د مالِک خُدائ د غضب د چُوکې نه تکلیفونه لیدلی دی.
۲ هغهٔ زهٔ په راښکلو تیارې ته راوستم چې هيڅ رڼا په کښې نهٔ وه. ۳ يقيناً چې هغهٔ
زما په خلاف خپل لاس ټوله ورځ بار بار راوچت کړو. ۴ هغهٔ زما ټول ځان په وهلو
تک شين کړو او زما هډوکی يې مات کړل. ۵ هغهٔ زهٔ په تريخوالی او غمونو کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ایسار او راګیر کړے یم. ۶ هغهٔ زۀ په زور قبر کښې په توره تیاره کښې کښېنولم. ۷
هغهٔ زۀ په دېوالونو کښې راګیر کړم چې ونهٔ تښتم او په درنو زنځیرونو یې تړلے یم. ۸
تر دې چې ما آواز وکړو او مدد دپاره په چغو وژړېدم، هغهٔ زما دُعاګانو ته توجو نهٔ
ورکوله. ۹ هغهٔ زما لارې د تراشلے شوو کاڼو په دېوال بندې کړې دی، او هغهٔ زما
لارې ګډې وډې کړې دی. ۱۰ هغه لکه د ميلو زما په انتظار کښې پروت دے او لکه چې
زمرے د حملې دپاره پټ شوے وی. ۱۱ هغهٔ زۀ د لارې نه بې‌لارې کړم، او ټوټې ټوټې
یې کړم. او هغهٔ زۀ وران ویجاړ او بې‌یاره بې‌مددګاره پرېښودم. ۱۲ هغهٔ خپله لینده
راښکله او د خپلو غشو دپاره یې نښه وګرځولم. ۱۳ هغهٔ زما زړهٔ سورے سورے کړو
او د خپل تیردان په غشو یې وویشتم. ۱۴ زۀ د خپلو خلقو د خندا ذریعه شوم، ټوله ورځ
ما ته پیغورونه کوی. ۱۵ هغهٔ زۀ په ترخو خوراکونو موړ کړم، او د څښلو دپاره یې د
تریخ ګنډیر نه ډکه پیاله راکړه. ۱۶ هغهٔ زما په غاښونو کښې باجرى ورکړه، او په
خاورو ایرو کښې یې ومنډلم. ۱۷ زما زړهٔ د سلامتیا نه خالی شوے دے او ما نه هېر
دی چې خوشحالی څۀ ته وائی. ۱۸ نو زۀ دا وایم، ”زما طمع او اُمید لاړو او څۀ چې
زما د مالِک خُدائ نه اُمید وو هغه ختم شو.“ ۱۹ زما مصیبتونه او خوار و زار
ګرځېدل ما ته یادیږی، او هغه ما ته د ګنډیر نه هم تراخهٔ دی. ۲۰ زۀ بار بار د هغهٔ په
حقله سوچ کوم او زما روح په ما کښې پریشانه دے. ۲۱ خو بیا هم زۀ په خپل سوچ
کښې دا راولم او په دې وجه زۀ بیا هم اُمیدوار یم. ۲۲ د مالِک خُدائ پائیداره مینه
هیڅکله نهٔ ختمیږی او د هغهٔ رحم هیڅکله نهٔ ختمیږی. ۲۳ د هغهٔ رحم او مینه هر سحر
نوے او تازه کیږی او د هغهٔ وفاداری بې‌شانه لویه ده. ۲۴ ”مالِک خُدائ زما نصیب
دے،“ او زۀ خپل ځان ته دا وایم، ”نو په دې وجه زۀ به د هغهٔ نه اُمید ساتم.“ ۲۵ مالِک
خُدائ هغه چا سره ښهٔ دے څوک چې په هغهٔ باور کوی او هغه کس څوک چې د هغهٔ
تلاش کوی. ۲۶ دا ښهٔ ده چې یو کس په خاموشئ سره انتظار وکړی، د مالِک خُدائ
خلاصون ته انتظار وکړی. ۲۷ د یو کس دپاره دا ښهٔ ده چې په ځوانئ کښې جغ یوسی،
۲۸ چې په خاموشئ کښې ځان له کښېنی، څهٔ چې مالِک خُدائ پرې ایښے وی. ۲۹

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه دې خپل ځان پرمخې په خاورو کښې وغورزوی، کېدے شی چې څۀ اُمید پاتې وی.
۳۰ ظالم ته دې د وهلو دپاره خپل مخ ورواړوی او د هغۀ د لاسه دې بې‌عزتی قبوله
کړی. ۳۱ ځکه مالِک به انسان د تل دپاره نۀ رد کوی. ۳۲ دا کۀ هغه غم راولی، هغه به
رحم هم کوی، د هغه مینې په مطابق چې ډېره او پائیداره ده. ۳۳ هغه چا ته په تکلیف
رسولو نۀ خوشحالیږی او نۀ څوک په غم آخته کوی. ۳۴ کله چې په مُلک کښې ټول
قیدیان د پښو لاندې چخلی کړی، ۳۵ او کله چې یو انسان د خُدائ تعالیٰ په وړاندې د
بل چا حق په زور وهی، ۳۶ کله چې یو سړے په عدالت کښې څوک د اِنصاف نه
محروموی، ولې مالِک داسې ظلم نۀ ګوری؟ ۳۷ څوک په خپل حکم څۀ کار کولے شی
ترڅو چې مالِک په خپله د هغې حکم نۀ وی کړے؟ ۳۸ ولې د خُدائ تعالیٰ د خوا نه ښۀ
او بد دواړه نۀ راځی؟ ۳۹ نو بیا ژوندے انسان ولې شکایت کوی کله چې ورته د خپلو
ګناهونو سزا مِلاو شی. ۴۰ راځئ چې مونږ خپلې طریقې وآزمایو او مالِک خُدائ ته
واپس راوګرځُو. ۴۱ راځئ چې په اخلاص خپل لاسونه پورته کړُو او آسمانی خُدائ
پاک ته داسې ووایو، ۴۲ ”مونږ ګناه او سرکشی وکړه او تا مونږ معاف کړی نۀ یُو. ۴۳
تا خپلې د قهر جامې واغوستلې او مونږ پسې شوې او په بې‌رحمئ سره دې مونږ مړۀ
کړُو. ۴۴ تا خپل ځان په وریځ کښې ونغښتلو ترڅو هیڅ دُعا هم تا ته در ونۀ رسیږی.
۴۵ تا مونږ پلیت کړُو او د قومونو په مینځ کښې دې رانه د ګند ډېرے جوړ کړُو. ۴۶
زمونږ ټولو دشمنانو زمونږ خلاف خپلې خولې وازې کړې. ۴۷ یرې واخستُو او په کنده
کښې وغورزېدُو. تباهی او بربادی راباندې راغله. ۴۸ زما د خلقو د تباهئ په وجه زما د
سترګو نه د اوښکو سیندونه بهیږی. ۴۹ زما سترګو نه به اوښکې جاری وی بې له آرام
کولو نه، ۵۰ ترڅو چې مالِک خُدائ پاس د آسمان نه نظر واچوی او دا حال وګوری.
۵۱ چې کله زۀ په ښار کښې د ټولو ښځو حالت ګورم نو زما زړۀ غمژن شی. ۵۲
هغوئ څوک چې هیڅ بې‌هیڅه زما دشمنان وُو هغوئ لکه د مرغئ په شان زۀ وویشتم.
۵۳ هغوئ زۀ ژوندے په کنده کښې ورواچولم او په ما یې کاڼی راوویشتل. ۵۴ اوبۀ
زما تر سره راوړسېدلې او وئیل مې چې ډوبیږم. ۵۵ اے مالِکه خُدایه، ما د کندې د بېخ
نه ستا په نامه مِنت زاری وکړه. ۵۶ تا زما خواست اوریدلے دے، خپل غوږونه مۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بندوه، د مدد دپاره زما آواز واوره. ۵۷ تهٔ ما ته رانزدې شوې کله چې ما درته آواز
وکړو، تا ما ته وفرمائيل چې يرېږه مه. ۵۸ اے مالِکه، تا زما مسئله راوچته کړه او تا
زما ژوند بچ کړو. ۵۹ اے مالِکه خُدايه، کوم بد چې ما سره وشُو تا هغه وليدل، زما د
مسئلې اِنصاف وکړه. ۶۰ تا د هغوئ د انتقام ټول اور وليدو، د هغوئ ټولې منصوبې
زما خلاف دى. ۶۱ اے مالِکه خُدايه، تا د هغوئ ټول پيغورونه واورېدل، د هغوئ ټولې
منصوبې چې زما خلاف دى. ۶۲ زما مخالفين ټوله ورځ زما خلاف پس پس او
ګنګوسى کوى. ۶۳ هغوئ ته وګوره، سحر نه تر ماښامه پورې، زهٔ د هغوئ د پيغورونو
په سندرو کښې نمونه يم. ۶۴ اے مالِکه خُدايه، هغوئ ته بدله ورکړه، هغوئ ته د خپل
عمل په مطابق بدله ورکړه. ۶۵ هغوئ په زړونو غمژن کړه او ستا لعنت دې په هغوئ
باندې وى. ۶۶ هغوئ په خپله غصه کښې راونيسه، مالِکه خُدايه، د زمکې د مخ نه يې
جارُو کړه.“

۴

۱ وګورئ چې د سرو زرو ځلا څنګه تته شوه، او چې خالص سرهٔ زر څنګه بدل
شوى دى، او د مقدس ځائ کاڼى د هر يو سړک په هر ګوټ کښې خوارهٔ وارهٔ شُو. ۲
د صيون بيش قيمته ماشومان، چې د خالص سرو زرو په تول وُو، خو اوس هغه لکه د
خاورين لوښو په شان دى، لکه چې کُلال جوړ کړى وى. ۳ تر دې چې ګيدړه هم خپلو
ماشومانو ته سينه ورکوى، خو زما خلق ظالمان شوى دى لکه شترمرغ چې په صحرا
کښې وى. ۴ د پيو د ماشومانو ژبې انښتې دى او د تندې نه تالو ته ورغلې دى.
ماشومان روټۍ پسې ژاړى خو هيچا سره هم نشته چې هغوئ له ورکړى. ۵ هغه چا
چې به خوندور خوراکونه کول هغوئ اوس په کوڅو کښې د لوږى نه مړهٔ کيږى. هغوئ
چا چې به قيمتى کپړې استعمالولې اوس هغوئ د ګند په ډېرو کښې د خوراک لټون
کوى. ۶ زما د خلقو سزا د سدوم د خلقو نه زياته ده، کوم چې په يو شيبه کښې تباه
شُو او هيچا پرې لاس ونهٔ مروړلو. ۷ د صيون حکمرانان د واورې نه زيات صفا وُو
او د پيو نه زيات سپين وُو. د هغوئ بدن د مرجانو نه زيات سور وو، او د هغوئ شکلونه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او صورتونه د نیلم کاڼي په شان ښکارېدل. (٨) خو اوس د هغوئ مخونه سکارو نه
زیات تور دی. هغوئ په لارو کوڅو کښې د خلقو د پېژندګلو نه وتی دی. د هغوئ څرمن
د هغوئ هډوکو پورې انښتې ده او هغه لکه د پوستکی په شان اوچه شوې ده. (٩) هغوئ
څوک چې په تُوره مړهٔ شوی وُو د هغه چا نه ښهٔ وُو چې د قحط نه مړهٔ شوی وُو. او د
پټی نه د فصل د نشتوالی په وجه هغوئ د لوږو نه مړهٔ شول. (١٠) کله چې زما قوم تباه
کېدو نو د لوږې نه مهربانه میندو هم خپل ماشومان پاخهٔ کړل او وې خوړل. (١١) مالِک
خُدائ خپل ټول غضب په دوئ ظاهر کړو او هغهٔ خپل سخت قهر رانازل کړو. هغهٔ په
صیون کښې اور بل کړو. او هغه یې تر بنیادونو وسوزولو. (١٢) د دُنیا بادشاهانو په دې
یقین نهٔ کولو، او نهٔ پرې د دُنیا یو اوسېدونکی باور کولو، چې مخالفین او دشمنان به د
یروشلم په لویو دروازو کښې راننوځی. (١٣) خو دا د هغې د پېغمبرانو د ګناه په وجه
وشو او د اِمامانو په جرمونو سره وشو، چا چې د ښار په مینځ کښې د صادقانو وینه
تویه کړه. (١٤) هغوئ لکه د ړندو په کوڅو کښې سرګردانه ګرځېدل. او په وینو داسې
لت پت وُو چې چا یې جامو له د لاس وروړلو جرأت نهٔ کولو. (١٥) ”اخوا شئ ناپاکو،“
خلقو په هغوئ چغې ووهلې، ”اخوا شئ، اخوا شئ، لاس مهٔ راوړئ.“ نو بیا هغوئ لرې
وطنونو ته وتښتېدل او په غېرو قومونو کښې سرګردانه ګرځېدل خو هیچا هلته پاتې
کېدلو ته نهٔ پرېښودل. (١٦) مالِک خُدائ په خپله هغوئ خوارهٔ وارهٔ کړل او نور یې د
هغوئ قدر نهٔ کولو. خلقو نهٔ د اِمامانو عزت کولو او نهٔ یې په مشرانو رحم کولو. (١٧) په
ډېرو کتو مو سترګې ړندې شوې خو بې‌فائدې، هیڅ مدد رانهٔ غلو. مونږ د داسې یو قوم په
انتظار وُو چې زمونږ بچ کول د هغوئ د وس کار نهٔ وو. (١٨) مونږ په خپلو کوڅو کښې
نهٔ شُو ګرځېدلے ځکه چې دشمن راته مورچه شوے دے. زمونږ آخر رانزدې شوے وو،
او زمونږ ورځې شمېرلے شوې وې، ځکه چې زمونږ اَنجام رارسېدلے وو. (١٩) زمونږ
دشمنان به د باز نه زیات تېز وُو، کهٔ مونږ به غرونو ته وزغلېدو نو هلته به یې پیدا کړُو او
کهٔ په صحرا کښې به پټ شُو نو هغوئ به هلته زمونږ انتظار کولو. (٢٠) د مالِک خُدائ
غوره کړے شوے بادشاه چې زمونږ د ژوند ساه ده، هغه د هغوئ په دام کښې راګېر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شوے وو، د چا په حقله چې مونږ وئیل چې، ”د هغهٔ د سورى د لاندې به مونږ د قومونو
په مینځ کښې اوسیږو.“ ۲۱ اے د ادوم لورې، اوس خندا او خوشحالى وکړه، او تاسو
څوک چې په عُوض کښې اوسیږئ، تاسو ته به هم د مالِک خُدائ د غضب پیاله درکړے
شى، تاسو به نشه شئ او خپل ځان به بربنډ کړئ. ۲۲ اے صیون لورې، ستا سزا به
پوره شى، هغه به تا نور په جلاوطنۍ کښې ونهٔ ساتى. خو اے د ادوم لورې، هغه به تا له
ستا د ګناهونو سزا درکړى او ستا ګناهونه به ښکاره کړى.

۵ ۱ اے مالِکه خُدایه، رایاد کړه چې په مونږ څهٔ وشو، وګوره چې زمونږ څنګه
بې‌عزتى شوې ده. ۲ زمونږ میراث غېرو ته حواله شوے دے او زمونږ کورونه پردو
خلقو قبضه کړى دى. ۳ مونږ یتیمان او بې‌پلاره شوى یُو او زمونږ میندې کونډې
شوې دى. ۴ مونږ د څښلو اوبهٔ او د سوزولو خشاک په بیعه اخلو. ۵ هغوئ څوک
چې مونږ پسې وُو راته په سر ناست دى او مونږ ډېر ستومانه شُو خو هیڅ آرام ته مو نهٔ
پرېږدى. ۶ مونږ خپل ځان مِصر او اسور ته حواله کړو چې مونږ ته پوره روټۍ مِلاو
شى. ۷ زمونږ پلار نیکهٔ ګناه وکړه خو هغوئ مړهٔ دى او اوس مونږ د هغوئ د ګناه
سزا خورو. ۸ غلامان په مونږ حکومت کوى او هیڅ څوک نشته چې مونږ د هغوئ د
لاس نه آزاد کړى. ۹ مونږ د روټۍ پیدا کولو دپاره خپل ځان په خطره کښې اچولے
دے ځکه چې په ټوله علاقه کښې وسله وال ګرځى. ۱۰ زمونږ څرمن لکه د تنور په شان
ګرمه ده، د قحط د ډېر تاو نه سوزېدلې ده. ۱۱ په صیون کښې د ښځو عزت لوټ
شوے دے او د یهوداه په ښارونو کښې د پېغلو عزت لوټ شوے دے. ۱۲ دوئ
شهزادګان د لاسونو نه راځوړند کړى دى او د مشرانو بې‌عزتى یې کړې ده. ۱۳ په
ځوانانو په زور مېچنې ګرځولے شى، او زلمى د لرګو د درنو بارونو لاندې په تکلیف
روان دى. ۱۴ مشرانو د ښار په دروازه د جرګو ځایونه پرېښودل او ځوانانو خپل ساز
و سرود پرېښودو. ۱۵ زمونږ د زړهٔ خوشحالى رانه اخستے شوې ده او زمونږ ګډا په
ماتم بدله شوې ده. ۱۶ زمونږ نه تاج و تخت اخستلے شوے دے، افسوس په مونږ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځکه چې مونږ ګناه کړې ده. ١٧ ځکه د دې په وجه زمونږ زړونه مات شوی دی او د
ژړا په وجه زمونږ نظر کم شوے دے. ١٨ دا چې د صيون غر وران ويجاړ پروت دے
او ګيدړان په کښې اوسيږی. ١٩ خو تهٔ اے مالِکه خُدايه، د تل دپاره حکومت کوې او
ستا تخت په ټولو نسلونو کښې قائم پاتې کيږی. ٢٠ تا ولې مونږ بلکل هېر کړی يُو؟ تا
ولې مونږ ډېرو ورځو نه پرېښی يُو؟ ٢١ اے مالِکه خُدايه مونږ ځان ته راويله، مونږ
بحال کړه او زمونږ حال د مخکښې په شان کړه. ٢٢ ولې تا مونږ تل دپاره رد کړی يُو؟
او تهٔ مونږ ته د حد نه زيات غصه يې؟

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.